

A BEVÁNDORLÓ

Szerkeszti: SINGER MIHALY.

MEGJELEN NAPONTA DELUTAN.

MAI SZAMUNK ARA 3 CENT.

VIII. Évfolyam. 76. szám.

SATURDAY, MAY 20. — NEW YORK, N. Y., PASSAIC, N. J., PITTSBURG, PA., PHILADELPHIA, PA., SZOMBAT, 1911 MAJUS 20-án.

VIII. Year. No. 20.

BÉKE HELYETT ANARKHIA.

Mexicoban ismét rosszabbra fordult a helyzet.

Tegnapról mára alaposan megváltozott ismét Mexicoban a kép. Madero ma már nem ura a helyzetnek s habár aláírta a fegyverszünetet s habár tegnap hivatalosan kijelentette, hogy a fegyverszünetet a végleges béke fogja szüntetni, — Madero ma már nem dikta a béke, az utolsó, a válságos, a döntő pillanatban a feje fölé nézett.

A Madero által bevezetett nyilatkozott forradalom helyébe egyszerre két ellenforradalom lépett, illetve három. Két ellenforradalom meg akarja semmisíteni, illetve nem akarja elismerni a Madero és Diaz között megkötött, vagyis inkább még csak vajdasban levő békét. A harmadik ellenforradalom a reakciót kívánja szolgálni.

Már napok előtt említettük, hogy Maderonak egyik embere, Figueroa tábornok, a béke felől még csak hallani sem akar. Ugyanakkor, amikor Madero megbízottai Diaz megbízottaival tárgyalnak, kijelentette, hogy béke ide, béke oda, ő az esapatival Mexico City felé indul és határába keríti a fővárost.

Ma azt sürgönyözik Mexico Cityből, hogy ez a tábornok, amikor nem tördelve a békétárgyalásokkal, folytatta a hadakozást, messzemenny tervekkel foglalkozott. Ő nem akarja beérni Diaz lemondásával, követeli, hogy Madero is a nyilvános élet súlyosságára álljon s hogy Barra, aki tudvalegileg Diaz lemondásával mint ideiglenes elnök fogja az ország ügyeit vezetni, ugyanezek lépjen vissza. Figueroa az ő tizenháromezer emberével Puente de Ixtla mellett állást foglalt és semmimélt alkudozásokba bocsátkozni nem akar.

Veraeruzban az ottani nagyonpészeri Dehesa kormányzó háromezer embert gyűjtött maga köré és ezeknek segítségével akarja megakadályozni Reyes tábornok partraszállását, aki tudvalegileg Havanából igyekszik most Mexicoba, hogy átvegye a hadügyi irányítást. Amint most kitudódik, Reyes tábornok is ellenforradalom gondolatával foglalkozik, ennek érdekében Diaz elnök öccsével, Felix Diazzal, sürülevezést folytatott. Ez az ellenforradalom annál komolyabban veendő, mert hír szerint, a mexicói papság van mögöttes erkölyes sulyával és — pénzzel.

A helyzet Mexicoban tehát nemcsak hogy nem tisztázódott, de még jobban összehozódott. Súlyosbítja a helyzetet, hogy Maderonak, aki Diaz meghívására Mexico Citybe küldött, híriül hozták s egy mexicói lap meg is írta, hogy életére törnek. Az újság szerint kormánykörökben szították az összeesküvést, amelynek Madero meggyilkolása a célja. A forradalmi junta ennek folytán elhatározta, hogy Maderot mindaddig nem engedí Mexico

Citybe menni, míg Barra az ország élére nem állott. Madero semmitől sem tart annyira, mint Figueroa tábornoktól, aki egyik útközettől a másikba bocsátkozik és még tegnap véresre verte a kormány esapatit.

Közben Diaz állapota felől is aggasztó hírek keringenek. Azt már megértük, hogy Diaz az utolsó kormánytanácsban annyira gyengének érezte magát, hogy még beszélni sem tudott. Azóta ágyba dől s az orvosok maguk is beismerik, hogy állapota komoly. Az a vaserély, mely minden hajból kisegítette, most elhagyta őt. A rettegett ember tehetetlen gyermeknek sorsára jutott.

A CZÁRNÉ NYAKÉKE.

Amerikában keresik.

Szentpétervári jelentés hozza híriül, hogy az orosz csári udvar egyik ékszerese, egy gyémánt titkosrendőr kíséretében Amerika felé tart most Szentpétervárról, és utazása célja az, hogy a csárának egy drágagyöngyéből, amelyből egy drágagyöngyéből és gyémántból való nyakéke után kutatnak, amelyet mintegy három hónap előtt ellopak. Olyan óriási értéket képvisel a nyakék, hogy az orosz rendőrség hite szerint a talvaj nem merte és talán nem is tudta Európában eladni, hanem az amerikai milliósok közt keresett rá vevőt.

A nyakék ezélt a kazáni esodatedv szűz szobrában volt, és a gyöngyöknek, amelyek rajta vannak, profétai erőt tulajdonítanak Oroszországban: eszerint ugyanis a gyöngyszemek színt változtatnak minden esetben, ha halál fenyegeti az orosz csári ház egy-egy női tagját. Hír szerint két évvel ezelőtt, amikor a csárné halálos beteg volt a nyakék gyöngyei feltűnő színváltozások mentek keresztül.

ÉGŐ ERDŐSÉG.

20,000 acre pusztulása.

Gleen Fallsból, N. Y., jelenti egy távirat, hogy Warren Countyban huszezer acre erdőséget pusztított el tegnap a tűz. Hiába volt minden munka, a lángok terjedését nem tudták megfékezni. Barkers Millsben éjjel-nappal dolgoztak, hogy utját állják a tűz tudódik, Reyes tábornok is ellenforradalom gondolatával foglalkozik, ennek érdekében Diaz elnök öccsével, Felix Diazzal, sürülevezést folytatott. Ez az ellenforradalom annál komolyabban veendő, mert hír szerint, a mexicói papság van mögöttes erkölyes sulyával és — pénzzel.

URALKODÓK BÁLJA.

Vilmos császár Londonban.

Kábelgramm jelenti Londonból, hogy az ünnepek során, amelyek György király rendezett Vilmos császár és felesége tiszteletére, udvari bált tartottak tegnap a Buckingham-palotában, ami azért is érdekes, mert ez volt György király uralkodása óta az első udvari bál az angol udvarban.

A német császár és a felesége az udvari bál előtt angol tengerész-esapatok díszgyakorlatán vettek részt. A császár pár ma tér vissza Berlinbe.

TAFT ELNÖK VERSENYTÁRSA.

Hughes volt new yorki kormányzó akarják jelölni.

Lapunk tegnapi számában foglalkoztunk a republikánus pártnak az elnökválasztásra vonatkozó megfontolásaival. Felmentítettük, hogy Taft, a jelenlegi elnök, oda nyilatkozott, miképp igenis kívánja újból való jelöltetését. Akár győzedelmesedik, akár bukik a pártja.

Taftnak ez a nyilatkozata még csak alig hangzott el, amikor elenségei máris esatatorba állottak. Ezek Charles E. Hughes akarják jelölni, New York állam volt kormányzóját, akit Taft még csak nemrég nevezett ki az Egyesült Államok legfelsőbb bíróságába.

A republikánus pártból kivált, ugynevezett haladópartiak La Follette szenátort írták ugyan a zászlójukra, most azonban, hogy Hughes neve került az előtérbe, ezek is, La Follette belegegyezését, Hughes köré csoportosulnak, s jelöltetését érdekében nagy pénzáldozatokra is hajlandók. Maga La Follette szenátor is kötelezte magát arra, hogy Hughes érdekében dolgozni fog.

Csak az a kérdés foglalkoztatja most a Hughes-pártiakat, vajjon jelöltjük hajlandó lesz-e a bírói széket elhagyni. Eddig nem kérdezték meg s nem is fogják megkérdezni mindaddig, míg meg nem győződtek arról, hogy a nemzeti konvenczió kereszttel fogják vinni a jelöltetését.

A republikánusok eme beháborúja felette érdekes. A pártokra való szakadás azt bizonyítja, hogy ők maguk is tudják, hogy a jövő elnökválasztás bukásukáig fog végződni. Ha ez nem volna így, akkor az érdekesoportok, a melyeknek parancsava előtt meghajlik minden republikánus, a pénz erejével egyívé forrasztaná a széthúzó elemeket.

Az érdekesoportok azonban fülük botját sem mozgatják meg. A pénz emberei nem szoktak szemlélkedni ellen hazozni. Ők szemmel kísérik a közhangulatot s eből a közhangulatból felismerték, hogy a jövő a demokratáké. Elhagyják tehát a súlyosdó hajót a példabeszédbeli patkányok módjára.

A demokrata pártban is emlegetnek már nevetek. Leghangosabban Woodrow Wilson, New Jersey állam kormányzóját emlegetik mint a párt elnökjelöltjét. Nagytudású ember, komoly férfi. Jelölése azonban mégis kockázattal járna. Nem barátja a bevándorlásnak és nem rokonszenvez az idegenszámazásnak. Már pedig mi olyan embert óhajtunk pártunk pajzsán látni, aki ment minden előfeltételtől, aki megbeesülni tudja a bevándorlók és letelepedettek értékét.

RÉSZEG ASSZONY.

Megzavart temetés.

Felháborított módon zavarta meg tegnap Brooklynban, a 8. és 48. utca sarkán egy részeg asszony az apja temetését. A pap

éppen beszédet mondott M. Grasser koporsójánál, amikor az elhunyt leánya, Gitreau Paulina asszony, gyalázatosan berugva jelent meg a temelési szertartáson. A papot láthatóan kellemetlenül érintette ez a kegyeletlenség, szigorú szemekkel nézett a részeg nőre, amire az ráikkant: — Mi kifogása van ellenem? Így szólt a nő, majd egy székelt ragadtott fel és a paphoz vágta. Általános megbotránkozás támadt a temetésen jelen volt emberek közt és csak nagynehézzen tudták megfékezni a részeg asszonyt. Még tegnap rendőrbíróság elkerült a szégyenletes ügy, és Doolley bíró hat hónapra ítélte a nőt, akinek részegeskedés miatt már sok kellemetlensége volt, és aki még az apja emlékét sem tudta megbeesülni.

VAKMERŐ RABLÁS

Utonállás a Broadway mellett.

Vakmerő rablás történt tegnap este New Yorkban a Park Placén, alig néhány lépésnyire a Broadwaytől. Nem az elrabolt összeg nagysága, hanem a támadás vakmerősége az, amely az esetnek súlyt ad, és amely újabb szomorú bizonyíték New York mindrosszabbodó közbiztonsági állapotainak.

Wm. C. Laeey, telek-kereskedő, aki a St. Felix st. 128. száma alatt lakik, tegnap este kilencez óra előtt a Brooklyn-híd felé tartott, és már majd a Broadwayhez ért, amikor három ember állta útját. Ketten lefogták őt, a harmadik kikutatta a zsebeit, és elrabolta tőle a nála levő pénzt, negyven dollárt. A megtámadott védekezni próbált, de a tulerével szemben persze tehetetlen volt. Végre az egyik utonállónak, aki száját befogta, a kezébe harapott, az ember elkapta a kezét és a telekkereskedő segítségért kiáltott. Erre a rablók elmenekültek, s a City Hall Parkon keresztül szaladtak, de a Park Row és a Frankfort st. sarkán egy újságárus feltartóztatta és átadta őket egy rendőrnöknek.

Az egyik utonállót Frank Robertsonnak hívják, 37 éves, pük-jenes lakása: a másik Wm. Duckett, munkás: a harmadik pedig F. McGuire a neve és szintén munkás.

AZ ÉPÜLETFA-TRUST ELLEN.

A Standard Oil után.

A new yorki United States Circuit Courtin keresetet adott be tegnap a szövetségi államügyész a trust ellen, amely jogtalanul szorítja meg a kereskedelmet. Ezt a párt már a Standard Oil ellen hozott döntés alapján indították meg, és hivatalos értesítés szerint követni fogja több hasonló pör az élelmiszerek drágaságáért elsősorban felelős trustok ellen.

A deszka-trust ellen beadott kereset tíz kereskedelmi szervezet és ötven egyváltól, és hozzá vannak csatolva a bizonyítékok, amelyekkel aktaszéri beszerzése egy évnél hosszabb időt is igénybe fog venni.

MAGYAROK ÜNNEPE.

Az első téglát a Magyar Ház felépítéséhez.

A new yorki magyarságnak ma ünnepnapja van: ma teszik le az első téglát a new yorki Magyar Ház építéséhez annak a nagy, színelőadással egybekötött bálnak a részén, amelyet a New Yorki Keresztény Magyar Betegsegélyző Egyesület Háza-nak tanácsa rendez a Sulzer Harlem River Park Casinóban, a 2. Ave. és a 127. utca sarkán.

Nem vagyunk barátai a felekezetiütközéseknek, amely a rendezőségnek már a nevében is megnyilatkozik, de olyan nemes a bál célja, a Magyar Ház felépítése: hogy kívánatosnak látnók, ha a new yorki magyarság tömegesen venne részt a mai ünnepségen. A mai májusi bál előtt, amelynek Konta Sándor a díszelőke és perkedő Nuber Sándor es, és k. főkonzol a védnöke, előadásra kerül a "Nebántsvirág" örökség zenéjű operettje, Serly Lajos karnagy vezetésével, Thury Ilona, Heltay Vilma, Erdős Paula, Heltay Árpád, Erdélyi Emil, Horváth Lajos magyarszínészek és Koszta Ákos, valamint 50 legjobb műkedvelő közreműködésével. — Rendező: Heltay Árpád. Kezdeté este 8 órakor. A Tanács vizuális bizottsága minden áldozatot meghoz, hogy a közönségnek nemcsak művészetet, de kényelmet is biztosítson. Tíz ezer ember kényelméről százaz bizottság fog gondoskodni, Tíz ezer magyar testvér valóságos művelésben részesül. A tánczenét Kapossy Károly hírneves 20 tagú unió-bandája fogja huzni reggelig.

AZ ANGOL HAJÓS-SZTRÁJK.

Már a napját is meghatározták.

Glasgowból (Skótszág) jelenti egy kábelgramm, hogy ott az angol hajósok tegnap nagy gyűlést tartottak, amelyen a uniójuk titkára bejelentette, hogy már meg van állapítva a Nagybritánia összes kikötőire szóló sztrájk napja.

A kérdésre, hogy melyik ez a nap, azt a választ adták a unió tisztviselői, hogy a pontos dátumot a nagy sztrájk előestéjén hoznak csak nyilvánosságra. Hír szerint május 29-ike ez a dátum.

PÉNZGYÁRTÁS A BÖRTÖNBEN.

Kedélyes fogház.

Algírban a francia haditörvénszék — mint egy párisi jelentés híriül hozza — rendkívül érdekes ügyben mondott ítéletet a napokban. A múlt év decemberében az algéri katonai börtön egyik felügyelője azon esipte rajta egy nagyobb ezella lakót, hogy — hamis pénzt gyártanak. Amikor kint volt a börtönőrök a cellájában, rájöttek, hogy ott ren-

des pénzgyártóműhely volt. Primitív módon dolgoztak, katonai egyenruhák gombjaiból gyártották a huszonöt filléres darabokat, és azok elfogadhatóan sikerültek. A hamis pénzgyártó katonai foglyok csak éjjel dolgoztak; sürtöt készítettek ezellájukban ügyterítőkötél, ott végeztek a munkájukat. Négyen voltak, a haditörvénszék öt-öt évi maganzárkára ítélte őket, amelyet meglevő büntetésük letelte után fognak lelőni.

MEGZAVART "BOXING SHOW".

Közbeszólt a rendőrség.

A Madison Square Gardenben tegnap este akarták megtartani az "All Star Champion Boxing Turnee"-t, de a látványosságok útját állta a rendőrség, s a közönség nem gyönyörködhetett abban, mint püfölik egymást félholtra "Anglia, Canada és Amerika" championjai.

Tele volt az aréna, már meg is jelent a porondon két bajnok, de mint a villám, egy esapott be az arénába egy rendőresapat, a két, egymás ellen készülő bajnokot lefogta, és a nézőteret kiürítette. A közönség kiabált, átkozódott, hogy a bejelentett huszonöt boxolás és birkózás közül egyetlenegy sem láthatott: de hiába volt minden, a rendőrség nem engedte. Az aréna pénztárosát meg akarta verni a publikum, és a rendőrök több embert letartóztattak.

OLASZ LUTRI.

Harlemben, az olasz negyedben, razziait tartottak tegnap a detektívek és egész sereg olyan olasz herbélyműhelyre és koresmára akadtak, amelyek tulajdonosi rendszeresen foglalkoztak olasz lutrijáttal. Teljesen az olaszországi lutri módjára dolgoztak, és a new yorki olaszoktól legalább huszonötezer dollár jövedelmük volt ezen a révén. Tizenhat olasz borbélyt és koresmárost letartóztattak.

CHAMP CLARK AUTOJA.

Cannon, a szövetségi törvényhozás volt speakerje remek, 8000 dolláros autómobil használt, amelynek használati joga most — természetesen — utódáé. Champ Clark leme. Champ Clark ellenben kijelentette volt, hogy neki nem kell olyan pompás alkalmatosság, ő csak közuti kocsiira ül. Most tehát senki sem használja a hatalmas autót, amelyet ott lep be a por egy szinben.

V. Bergernek, a milwaukeei szocialista képviselőnek nem tetszik ez az állapot, és — amint washingtoni jelentés mondja — azt óhajtaná, hogy ő, mint a Columbia-kerületi bizottság tagja, használhassa a kényelmes gépkocsit. Hogy önéki valamint a bizottság tagjainak sok hivatalos utjuk van, a közúti vasuton való folytonos utazás sok pénzbe kerül, az autómobil ugyanis megvan, használják tehát ők. Ezt javasolja Berger képviselő, és valószínű, hogy a népszerű bill elfogadják, rájöttek, hogy ott ren-

WILLIAMS ÁLDOZATA.

Magyar asszony beleőrült az ellislandi bánásmódba.

Könyveket lehet meglőteni az ellislandi bevándorlási biztos áldozatainak szomorú történetével. Az ott meghonosodott önkény az emberek százeit, ezreit kergette már a nyomorba, kétségbeesésbe. Most egy magyar asszonyt rabolt meg az esztől.

Május negyedikén érkezett ide a Cunard vonal Utomia hajóján Gulyvecz János honfitársunk a feleségével és három gyermekével. A hazai nyomor üldözte őket is hazulról és jöttek Amerikába. Előbb pénzzel tették mindenkét, hogy a tengeri utak költségeit fedezhessék. A Michigan állambeli Monroeba, törekedtek ottan letelepedett rokonaihoz, Mikor Ellis Islandra érkeztek, a vasúti jegyeknek kívül még 58 dollár volt náluk készpénzben.

Gulyveczek, mint minden kivándorló, dagadó reményekkel indultak utnak. Csöbörből vödörbe jutottak. Akkor, amikor ezélhoz értek, szakadt le rájuk Williams ar személyében a sors.

Az orvosok azt állapították meg ugyanis, hogy az asszony meg a legkisebb gyermeke szemebeteg. Emiatt azután visszataloncolásra ítélték az egész családot.

Csületőtkön lett volna a szemészetlen család nagypénteke, akkor kellett volna őket a Saxoni hajóra vinni, mely visszazárlította volna őket Finnéba.

A visszataloncolandók seregét már glédába állították esütőrtök reggel, amikor az ördögziget kórházában izgalmas jelenet játszódott le. A szerencsétlen Gulyvecz el akarta emészteni önmagát is, szemabojasnak nyilvánított gyermekeit is. Azt hitte, hogy az ő és gyermekeinek halála megnyitja az ura meg a többi gyermekei számára a mesecországba vezető kaput.

Ellis Islandon nagy titokban akarták tartani a magyar asszony öngyilkosságát kísérletét, a minthogy most egyáltalán nagegyon fáznak a nyilvánosságtól.

Egy másik magyar asszonytól meg öszakitották tegnap a gyermekeit. Michel Erzsébet három gyermekével érkezett ide. Urához akart menni, akinek a Michigan állambeli Detroit szomszédságában farmaja van. Ez asszony egyik gyermekén is szembetegséget állapított meg az orvos és Williams kimondta: a család deportálandó.

De Michiganból idesietett a férj és apa s magával hozta egyik rokonát, aki vállalkozott arra, hogy az állítólagos beteg gyereket visszaviszi Magyarorszába. Erre aztán nagygyelesen megengedték az asszonynak, hogy többi gyerekeivel partraszállhasson.

Vertical text on the left margin containing various small advertisements and notices, including names like 'JÓZSEF', 'AVENUE', and 'ERNO'.

A BEVÁNDORLÓ

A LEGFÜGGETLENEBB, LEGJOBANSZERKEZETTÉ AMERIKAI MAGYAR

NAPILAP

MEGJELEN MINDEN DÉLUTAN HÁROM ÓRAKOR A LEGFRISSEBB HIREKKEL ÉS A LEGVÁLTOZATOSABB TARTALOMMAL. KAPHATÓ NEW YORKBAN EGY CENTERT MINDEN UJSÁGELÁRUSÍTÓNÁL.

A NAGY SZÁM

MELYNEK ÁRA HÁROM CENT, TIZENKÉT OLDALRA TERJED ÉS MELLEKLETE A MAGYAR

SZÉPIRODALOM

GYÖNGYEIT TARTALMAZZA. HANGULATOS KÖLTEMÉNYEK, SZEBBÉL-SZEBB ELBESZÉLÉSEK ÉS SZÓRAKÓZTATÓ CZIKKOK VÁRJUK EGYMASUTÁNBAN VÁLTIK FEL EGYMÁST.

NEW YORKBAN

EZ A NAGY SZÁM SZOMBAT DÉLUTAN KAPHATÓ MINDEN UJSÁGELÁRUSÍTÓNÁL.

A BEVÁNDORLÓ

NEMCSAK A LEGJOBB, DE A LEGOLCSÓBB MAGYAR NAPILAP A VILÁGON. VIDÉKRE EGÉSZ ÉVRE, POSTAN HAZHOZ SZALLITVA EGÉSZ ÉVRE CSAK

3 DOLLÁR

ELŐFIZETÉSI DIJAK POSTALVALVÁNYON VAGY AJÁNLÓT LEVÉLBEN IGY KÜLDENDŐK:

A BEVÁNDORLÓ

322 E. 72nd STREET
NEW YORK, N. Y.

MINDEN ELŐFIZETŐ, AKI EGY ÉVRE BEKÜLDI AZ ELŐFIZETÉSI DIJAT, MEGKAPJA

... INGYEN ...

"A BEVÁNDORLÓ" NAK 1911-RE SZÓLÓ NAGY KÉPES

NAPTÁRÁT

MELY KÉTSZÁZ ÉS HATVÉGERTEKESEBB NAPTÁR.

Ilyen s ehhez hasonló lézámek gyötörték folyton, ereje teljesen lemerült. Május 2-án látz felére szelés, folyton Franciaországban beszélt, bajtársait szólítja „Dessaix, Massena... győzni fogunk” stb., ki akart ugrani ágyából, nagy nehezen lecsillapították.

Május 5-én nyugtalan éj után szüntelen árgöngös, csak nagynehezen ejt ki néhány összefüggő szót. Utolsó szavai: „a hadsereg élén.”

Künn júriási vihar volt, az eső szakadtlanul ömlött, a szél nőrudent feldúlt. A fűzfa, mely alatt Napoleon oly sokszor szivta a hiús levegőt — nincs többé — a mézga-fa ültetvények kitépve, mintha semmisen akarná túlnéni őt, ami előtte kedves volt.

A zivatar, az orkán már nem ébresztte fel a eszát, este 6 óra előtt néhány perczel meghalt.

A halott Prometheus-t Hudson Low nem engedte Európába vinni; tovább is őrizték a nagy halottat, de megadták neki a teljes katonai végtiszteletet.

Halála okál orvosi: O'Meara és Antomarchi májbajt; az angol orvosok elhívták, hogy Angliát az utókor előtt mintegy igazolják, gyomorrákot állapítottak meg, mely atyját is kora sírba vitte. A halott szívét és gyomrát két bor-szeszzel töltött ezüst szelencébe tették, őt magát a eszári gárda vadász-eresdei ruhájába öltöztették, mellére a becsületrend és vaskorona-rend jelvényeit; lábára hosszú sarkantyus eszimat tettek. Ismert háromszögű kalapját, mivel igen nagy volt, melléje helyezték el, ugyszintén kardját is.

Hármas koporsóba — egy órnok, egy mahagoni- és egy ólom-koporsóba — tették, melyet lepecsételték s csavarokkal látták el. Behalzsamoszni a szükséges szerek híjában nem lehetett.

Május 7-én volt a megható, egyszerű, de fenséges temetés. A sziget egész helyőrsége, 2500 ember, 15 ágyúval kivonult; hű kísérete, mely haláláig kitarított mellette s a lakosság kísérték utolsó útjára. A pap rövid imája után a sírt egy nagy kólappal fedték be, amelyen semmi felírás nem volt.

A számított lakhelytől, Longwood-tól egy órányira, hol egy des, tiszta forrás esörgesz, ott volt sírja a legnagyobb hadvezérnek. Nagy bírdalmából végül eszmaradt.

Utolsó óhaja, hogy a „Szaña-partján, a francia nép közepette” csak nagysókára de teljesült.

1840 december 15-én hozták vissza, nagy ünnepek közö. Párisba s mind ama katonai pompa és tisztelet megadása mellett mely a nagy eszázárt életében megillette, helyezték el a „Palais des Invalides”-ba.

A nagyserü gyászpompát még meghatóbbá tette régi hű embergaz tábornokai, katonái és vete rusainak részvétele, akik régi fozladozó és sok gyözelmet látott zsoldúkkal vonultak ki, hogy még egyszer köszönthessék eszázárjukat.

Nevének az utolsó évek vereségei által némileg elhomályosított fényét teljesen helyreállított a száműzetése és szenvedése. Most 90 év után nimbusa, nevének varázsa nagyob, mint legnagyobb gyözelmei idején.

Apróságok Hieronymiról.

Hieronymi Károlyról, a napokban elhunyt magyar kereskedelmi miniszteréről, aki régebben belügyminiszter is volt és akinek halála általános részvétele kelteft, a következő jellemző apróságokat írja egy pesti újság:

Hieronymi belügyminisztersége idején királygyakorlat volt valahol lent a délvideken. A belügyminiszter jelen volt persze a király fogadásánál, meg a diszében, aztán egyszerre eltűnt a hivatalos urak közül. Senkinek sem mondta, hogy hová megy. Másnap kora reggel, hét óra tájban, valamelyik közeli községben, a jegyző portáján egy idegen ur jelent meg. A jegyző, őszbecsavarodott magyar ember, Pilissy András volt a neve, már ott pepecsét az irodájában. Hogy pipát tisztította-e vagy a frustuk után meditált-e, az

már nem bizonyos, de ami fő, az irodájában volt.

— Ezt már szeretem, jegyző ur — köszöntött be az idegen — falu helyen bizony nem lehet várni addig a hivatalos órával, míg a nap a hátunk közepére süt.

A jegyző ránézett az idegen urra, hogy miféle szerzet legyen az, de menten reá ismert, hiszen az arcképe ott lógott az íróasztal felett: ez a belügyminiszter! De ha nem is ismert volna meg, reá ismert volna hamar. A miniszter fejből ismerte az összes rendeletek számát: előszedette a koleraelleni intézkedés, meg a trágyahordás, meg a eszányok kóborlása, meg mi egymás tárgyában kiadott rendeleteket és megvizsgálta azok elintézését. De meg sem állott itt. Neki vágott a jegyzővel a falunak, töviről-hegyre megnevezte mindent, a kerítés mögött víz-hánczóলó menyecskek nem is sejtették, hogy a természetes idegen ur, akít a kutyák megugatnak s akik valami új elbőhajtónak néznek, ez a király asztalától sietett ide, hogy az ország hatalmas belügyminisztere. Midőn megnevezte mindent jól a miniszter, mielőtt elköszönt volna, azt mondja a jegyzőnek:

— Bizony jegyző uram, az ország dolgát mi csak elgondoljuk, de a jegyző az, aki végre is hatja. Szeretném, ha minden jegyző ilyen akkuratás ember volna.

A jegyző, a derek, öreg magyar, aperte megfelelt:

— Hát iszen, kegyelmes uram, font is, lent is akad jó gazda, csak hogy a miniszterek látták már jegyzőt a miniszteriumban, de én vagyok az első jegyző, aki miniszter látok a jegyzői irodában. A kegyelmes ur biz' Isten jegyzőnek is bevalna.

Hieronymi sokszor emlegette, hogy erre a díszretrre büszkébb volt sok kitüntetésénél.

Ez a történet is a belügyminiszterről szól. Pontos ember volt Hieronymi világleletében. A hanyag, urfiskodás nem szerette. A miniszteriumokban mindig van egy-két jónévjű fiatal ember, akiknek a nevík különben egyetlen jó tulajdonságuk, de dolgozni nem tudnak, a pontosság pedig elvölgyülik. Midőn Hieronymi átvette a miniszteriuma vezetését, feltűnt neki egy fiatal fogalmazó, akít ne adj Isten, hogy valaha is látott volna. Ha bejött, pár percet jött be s ment odébb. Hieronymi nem szólt semmit az illető ur tanácsosának, ugy tett, mintha nem is tudna róla. Pár hónap múlva előterjesztik a szabadságolásokat és ott szerepel első sorban a fiatal ur is, ki furdözése okából hat kerek hetet kért.

A miniszter ekkor magához kérlette és atyailag így szólt hozzá: — Fogalmazó ur, a kért szabadságot utólag megadom.

— Hogyan, kegyelmes ur, utólag?

— Ugy fogalmazó ur, hogy én ekkor és ekkor nem jött be öt napig, ekkor és ekkor hat napig, ... (fejére olvasta összes mulasztásait, Tehát kitöltötte a hat heti szabadságát, kvittek vagyunk, de most már kérem, hogy pontosan járjon be!

Az illető ur másnap távozott a miniszteriumból, de ma már egy másik miniszterium igen pontos és lelkiismeretes tanácsosa, ki nem vesz szabadságára előteget!

Ez a történet már a mostani aera idején történt meg. Volt a miniszternek egy régi, kedves iskolatársa, ki saját hibájan kívül nagy ninstelelenségbe jutott. A miniszter tudott felőle, de nem volt alkalma vele találkozni. Ismerte az illetőt, hogy nem fogad el semmi segítséget. Egy nap a miniszteriumból jön, amidőn az illetőt, nagy kopotlan látja a Fő utca felé elosonni. A miniszter megállítja kocsiját és reá köszön: — János, János, meg sem látod már a szegény embert.

Az illető ur hebeg, lahag, azt sem tudja hogy mit mondjon.

— Ül be csak mellém a kocsiba, kérni akarok tőled valamit. — Kegyelmes uram, parancsolj velem, de én aligha bírnék valamit. — De igen, fiam, neked kell segitened egy dolgon. Bizalmas emberemet kell elhelyeznem egy vidéki pozícióba, ki az államot nem károsítja meg, te reád gondoltam.

Ilyen kegyes csalással vette reá a szegény derek embert, hogy a kinevezést elfogadja, amit mint segítséget sohasem fogadott volna el. Derek, becsületes hivatalnok ma is, aki csak most fogja megtudni, hogy nemcsak nagy eszü, de nagy szívű, finom érzékű, nemes ember volt az ő miniszter barátja.

Meghitt társaságban ötletességének bőséges dokumentumait adta Hieronymi Károly. A régi szabású anekdotás magyarok közé tartozott, aminő jóróman egy el már csupán: Eőtvös Károly.

A politikusok kezdték már el is felejteni január 26-ikát, amely egy koalíziós potentát a szabadelvű párt Szekánjának kezérszelt el és a Royal-klubban javában gőzölgött az a bizonyos husosfajak, amikor Hieronymi Károly az utcán találkozott egy aktív ismerőssével. Az öreg urat még politikai ellenfelei is nagy rabecsuáltak s a koalíziós ismerős örvendezően köszönt neki.

— Hogy vagy, kegyelmes uram? — kérdezte. — Mit eszinnél? — Mit esinnél? — felelt az exminiszter mosolyogva. — Azt, amit az öreg Krausz Mózi s a koncertzen.

— Hogy-hogy? — Az öreg, dusszagdag Krausz Mózi kí nem állhatta a zenét. De meg nem is értett hozzá. Még is egyszer, a lénya kedvéért, elment egy filharmonikus hangversenyre. Amint ott ásitózik és szunyokál, esudálkozva kérdi tőle egy jó ismerős:

— Mózi, mit esinnél te itt? — Micsinnél, micsinnél? — feleli diühösen az öreg Krausz. „Hát várom, amíg vége lesz!” Hieronymi az anekdota végén vidáman sóhajtott: — Látod, barátoskám, én is ezt esinnélom.

— Az első Wekerle-kabinetek tudvalegőleg Hieronymi volt a belügyminisztere és gróf Andrásy Gyula — akkor huszonhat éves ifju — volt az államtitkár a belügyben. Dacára fiatal korának, a gróf nagyon kurtán bánt el az emberekkel. Így például Kaffka Lászlót, aki akkor osztálytanácsos volt, mindig így hivatta be:

— Hol van az a Kaffka? Egy Krautz nevű miniszteri tanácsos, aki alája volt rendelve, csak így szólította be? — Küldjék át azt a Krautzot! És az a Hieronymi itt van már? — Sőt a miniszterét sem valamit tulságosan respektálta. Egyszer aztán behívatta Hieronymi és így szólt hozzá:

— Hallom, méltóságodnak nagy demokratának méltóztatlan lenni.

— Nem értem, — felelt bámulva Andrásy, aki egyébként perté viszonyban volt a miniszterrel.

— Hallom, folytatta Hieronymi — hogy senkit sem méltóztatik respektálni... Mondenkiről csak per Krautz, per Satóbbi beszél. Elgondolom, milyen szerencse, hogy a király nem inspietirozta egyszer a miniszteriumot, mert akkor így tetzene kérdeni: — Itt van már az a Ferenz József?

Többet aztán nem is volt szükség ilyen figyelmeztetésre.

Nem tudom már, hol és mikor. Mikszáth Kálmán mesélte el ezt az anekdotát.

— Régezségi történt... még akkor Tiszta Kálmán uralkodott Magyarországon, ő volt hegyeknek, vizeknek legőbb ura. Egyszer a folyosón állottunk Tiszával és Hieronymival s épen gróf Apponyi Albert beszédére eső-

NE TARTSA

FEKTESSE PÉNZÉT BIZONYTALAN ÉRTÉKŰ FÖLDEKBE, KÉTES ALAPU ZUGBANKOKBA, FUTÓBANKÁROK KEZÉBE.

SZEME ELŐTT, HOGY A U. S. TELEPHONE HERALD CO. ÉRTÉKPAPÍRJAINAK TULAJDONOSAI AZ ELMULT ÉVBEN NÉVLEG MEGÖTSZORÓZTÉK BEFEKTETETT TÖKÉJÜKET. VEGYE A U. S. TELEPHONE HERALD (TELEFON HIRMONDÓ) ÖT MILLIÓ DOLLÁR FELEMELT ALAPTÖKÉVEL BIRÓ TÁRSASÁG EREDETI ÉRTÉKPAPÍRJAIT. — EZEN ELSŐRANGU TÖKEBEFEKTETÉSÉRŐL MAGYARUL IS MINDEN FELVILÁGOSITÁST MEGKAP, HA KIVANJA ÉS IR:

Fiscal Agency
U. S. Telephone Herald Co.
110 W. 34th STREET - - NEW YORK CITY

gette fel az elnök a folyosót. Hanyatt-homlok rohamt be mindenkí, csak hárman maradtunk kint, esőndesen szivarozgatva: Kálmán, Károly meg én. Aszondja Hieronymi Tiszának:

— Látod, kegyelmes uram, mindenkit legyűrtél már, de ezt az egy ellenzéki potentátot, Apponyit nem tudtad legyőzni. A generális pislogva válaszolta — Hát tudod, rossz néven ventőlelem — a fiam, ha nekí semmi se maradna... Apponyit Pistára hagyományozom.

Hieronymi Károly világleletében csak egyszer volt tán lövésnyen. Kedvelt titkára, dr. Hollán Sándor — aki azóta miniszteri tanácsos lett ugyancsak mellett — kísértte őt ki a turra. Az öreg ur minden újdonságnak dukáló kíváncsisággal nézdegélt a nagytribünön s még a versenyprogramot is tanulmányozni kezdte. Hirtelen odaszólt dr. Hollánnak:

— Hol lehetne egy kis bankót föltennem?
A titkár bámulva kérdezte: — Csak nem akar fogadni, kegyelmes uram?
— Most az egyszer... Csak nem szalajtom el a nominativuszomat.
A titkár még nagyobb bámult.
— Nézze csak... itt a programmon: Hieronymus.
— Tényleg... ez ritka kabela. Meg is fogadták a totalitateurnél. És Genitivusz ur ő excellenciája meg lehetett elégedve: tizenhatzoros quotát fizettek Hieronymusra.

A híres terézvárosi választások történet, amikor Vázsonyi állott szemben Hieronymival. Egy jóképi alak báreza nélkül állított be a választási helyiségbe: — Singer Rubin pálinkamérő vagyok.

Nem hitték neki.
— Ezt mindenki mondhatja! Rubinnak mentő ötlete támadt. Nyugodtan kigombolta az egész bizottság előtt azt a ruhadarabját, amel... szóval megmutatta előbb a fehérneműjébe kiemelt monogrammjá, aztán a kalapját. Ez elég volt. Elfogadták igazoláslának, mert — Hieronymire szavazott.

De közben még egy pillanatnyi inezidens történt. Az ellenpárt bizalmi férfija, dr. Leitner Adolf, megszólalt: — Ne vetközzék le, én is igazolom magát.
Rubin meglepetten nézett rá: — Hát ismer engem a doktor ur?
— Hogyne ismerném, — mondja a doktor — hisz kétszer irt alá Vázsonyinak
Szemrehányással kérdezték:

— Hát akkor miért szavaz a miniszterre?
— Mert annak háromszor irtam alá, — szólt Rubin derűtlenség közepett. — Leben und leben lassen...!

Hieronymi a Tiszakormány bukása után egyik vidéki barátját látogatta meg, váratlanul, ingóitokban és amikor a kastélyba ért, akkor hallotta csak, hogy a barátja a községben van, holmi hivatalos banketten vagy lagzin. Az egyik inas ajánkozott is: — Majd én elszaladok érte, kegyelmes uram.
— Csak hagyja, inkább elmegegyek magam.

Az ex-miniszter el is ment, kihívatta a barátját, aki örvendő bízattá, hogy jöjjön be ő is. Jól fog mulatni az egyszerű falusi emberek közt. A kegyelmes ur készségesen válaszolta:

— Hát jó, bemegyek. De csak azzal a föltétellel, ha inkognitóban maradhatok.
Igy is történt és Hieronymi jóízűen elkvaterkázott a társaságban. Lassaunkint politikára került a beszéd és Hieronymi persze oly tájékozottan beszélt, hogy valamennyien tátótt szájjal hallgatták. Az egyik lelkesedve kiáltott föl:

— Isten ige! Önbem egy képviselő vészelt el!
Az öreg ur furesza mosolylyal felelt:
— Tévéd barátom... Egy miniszter vészelt el bennem!

Mikor Hieronymi első ízben lett kereskedelemügyi miniszter, első dolga volt körülnézni, kikkel lehetne jót. Ezek közt volt egy állás nélküli újságíró is. Egy verbeli újságíró. Hogy mennyire verbeli volt, azonnal kiderült. Hieronymi ugyanis kinevezett a miniszteriumába fogalmazónak. Am a kinevezése egy időben egy budapesti nagyobb lapnál is állást kapott. Az újságíró felsietett a miniszterhez, aki a jötevő emberek jó érzésével az arezán fogadta:

— No, ösesm, boidog? — kérdezte.
— Pardon, excellenciás uram, de nem fogadhatom el; állást kaptam egy lapnál.
Hieronymit elfuttotta a mereg, rákvörös lett.
— Számár! — szólt rá az újságíróra és sarikon fordult.
Multak az évek Hieronymi megbukott, az újságíró megöött, majd Hieronymi újra miniszter lett. Egy banketten aztán össetalálkoztak.

— No, kegyelmes ur, emlékszik-e még rám? — kérdezte a tekinetlenség lett újságíró.
— Hogyne! És az állításomat most is fentartom — felelte és megint csak sarikon fordult.

falu. Egyenes utczán friss zöld... be boruló hársak lóbagatnak...

Nagyipáru öreg magyarok... rózsafüzere banyák üldögélnek...

— Gyümök a jegyzőkisasszony... ért! — ímegetek újjongva a...

A jegyzőkisasszony. Róla beszél... most mindent Tarjánban. Ez a...

Nem volt még ebben az esős... faluban ilyen izzó szentáció az...

A kastélyból, a szép, cifra ti... zenhatóság kastélyból garnári...

Közeghy Imre a község jegy... zője. Megverszte nagy tisztas...

— In vőnök a halottnyújtató... istálon — és lépve a sárja szal...

— Beszéli szeretnek veke... — Itthon van, — és pakosan...

A kerítés mögött az udvaron... vesszült vonit egy farkasörvü...

— Tessen helyebb kerülni!... Fordít egyet a konyharúto fa...

— Pindurka földes szoba. Pedáns... rend. Az ajtó mellett bórpanlag...

— És lopva lélegző pillantással... mogatja végig a fiu alakját. Pista...

lőtte vékony keretekben apró... rrossz fenyképek. A szobában mo...

— No, — feleli Ida — ez a leg... kisebb kötelessége. Nagyon ter...

— Más a paraszt, más az ur —... edja le a véleményét a legény. Az...

— Dehogy nem tud, dehogy nem... tud — zsemléi rá a kisasszo...

— Tessen csak megnyógni azt a... tollat. Úgy, hogy kimenekesse...

— No iszen — kottyan bele a pi... roszpórással — kár is véna...

— Istene, hát Pista... izé... menyasszonya. — Ojjé de óriási tévedés!

— No nincs annyira. De képzelje... ezek a fin — ugy-e pompás...

— A gimnázium tanított az áve... gével. Melyik török? — Hallgass, Mari lelkem...

— Hát hozta az anyja házába? — Dehogy hoztam — mozdul meg Pista.

— Hát ugy-e, ha megszöktet... jól tette. Parancsoljon egy pillanatra.

— És ablakhoz mentünk. Ott lát... tyeg szép színes papírramában...

— Tessen megnézni. Hallott... már róla. Ennek a grófnőnek szü...

— Hát... hát. Igen is, nem is... — Ja, — folytatja pergő ny... vel a kisasszony — azt hiszi, hogy...

— És lopva lélegző pillantással... mogatja végig a fiu alakját. Pista...

— És igaz, hogy a kisasszony... paraszviselőben jár. — Kérde...

— No, — feleli Ida — ez a leg... kisebb kötelessége. Nagyon ter...

— Más a paraszt, más az ur —... edja le a véleményét a legény. Az...

— Dehogy nem tud, dehogy nem... tud — zsemléi rá a kisasszo...

— Tessen csak megnyógni azt a... tollat. Úgy, hogy kimenekesse...

— No iszen — kottyan bele a pi... roszpórással — kár is véna...

— Istene, hát Pista... izé... menyasszonya. — Ojjé de óriási tévedés!

— No nincs annyira. De képzelje... ezek a fin — ugy-e pompás...

— A gimnázium tanított az áve... gével. Melyik török? — Hallgass, Mari lelkem...

— Hát hozta az anyja házába? — Dehogy hoztam — mozdul meg Pista.

— Hát ugy-e, ha megszöktet... jól tette. Parancsoljon egy pillanatra.

— És ablakhoz mentünk. Ott lát... tyeg szép színes papírramában...

— Tessen megnézni. Hallott... már róla. Ennek a grófnőnek szü...

— Hát... hát. Igen is, nem is... — Ja, — folytatja pergő ny... vel a kisasszony — azt hiszi, hogy...

— És lopva lélegző pillantással... mogatja végig a fiu alakját. Pista...

A BEVÁNDORLÓ

oroszkungyalomsági birtokán... paraszviselőben jár. — Kérde...

— No, — feleli Ida — ez a leg... kisebb kötelessége. Nagyon ter...

— Más a paraszt, más az ur —... edja le a véleményét a legény. Az...

— Dehogy nem tud, dehogy nem... tud — zsemléi rá a kisasszo...

— Tessen csak megnyógni azt a... tollat. Úgy, hogy kimenekesse...

— No iszen — kottyan bele a pi... roszpórással — kár is véna...

— Istene, hát Pista... izé... menyasszonya. — Ojjé de óriási tévedés!

— No nincs annyira. De képzelje... ezek a fin — ugy-e pompás...

— A gimnázium tanított az áve... gével. Melyik török? — Hallgass, Mari lelkem...

— Hát hozta az anyja házába? — Dehogy hoztam — mozdul meg Pista.

— Hát ugy-e, ha megszöktet... jól tette. Parancsoljon egy pillanatra.

— És ablakhoz mentünk. Ott lát... tyeg szép színes papírramában...

— Tessen megnézni. Hallott... már róla. Ennek a grófnőnek szü...

— Hát... hát. Igen is, nem is... — Ja, — folytatja pergő ny... vel a kisasszony — azt hiszi, hogy...

— És lopva lélegző pillantással... mogatja végig a fiu alakját. Pista...

— És igaz, hogy a kisasszony... paraszviselőben jár. — Kérde...

— No, — feleli Ida — ez a leg... kisebb kötelessége. Nagyon ter...

— Más a paraszt, más az ur —... edja le a véleményét a legény. Az...

— Dehogy nem tud, dehogy nem... tud — zsemléi rá a kisasszo...

— Tessen csak megnyógni azt a... tollat. Úgy, hogy kimenekesse...

— No iszen — kottyan bele a pi... roszpórással — kár is véna...

— Istene, hát Pista... izé... menyasszonya. — Ojjé de óriási tévedés!

— No nincs annyira. De képzelje... ezek a fin — ugy-e pompás...

— A gimnázium tanított az áve... gével. Melyik török? — Hallgass, Mari lelkem...

— Hát hozta az anyja házába? — Dehogy hoztam — mozdul meg Pista.

— Hát ugy-e, ha megszöktet... jól tette. Parancsoljon egy pillanatra.

— És ablakhoz mentünk. Ott lát... tyeg szép színes papírramában...

— Tessen megnézni. Hallott... már róla. Ennek a grófnőnek szü...

— Hát... hát. Igen is, nem is... — Ja, — folytatja pergő ny... vel a kisasszony — azt hiszi, hogy...

— És lopva lélegző pillantással... mogatja végig a fiu alakját. Pista...

JOHN NEMETH 457 WASHINGTON ST., NEW YORK, N. Y. SÜRGÖNYILEG küldi a pénzt KÉT NAP ALATT A KÜLÖNBÉSG NÉHÁNY CENT; A KÜLDŐ ELŐNYE ÓRIÁSI! — IRJON NYOMTATVÁNYOKÉRT! NÉMETH JÁNOS v. cs. és kir. konzuli ügyvivő, President, 457 WASHINGTON STREET, NEW YORK.

Megkönnyebbülés Csak az az asszony, aki megpróbálta, tudja, hogy a New Perfection olaj főző-kályha mily kényelmet és megkönnyebbülést hoz a konyhába. Nemesak, hogy oly jól főz a New Perfection. Sok tekintetben sok munkát takarít. Nem kell hamut tisztítani, mielőtt lefeküdnék; nem kell előre a tüzet előlanni. Egy gyufával reggel minden készen áll a főzésre. Nem kell túlnagyon konyhátlal tartani, hiszen piszok. A konyhában vagy a mosószobában, az egyszerű vagy legnagyobb ebéd számára a New Perfection kályhát a legkönnyebben fogja találni. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. New Perfection Oil Cook-stove Standard Oil Company (Incorporated)

Egy magyar mágnás.

Letört gróf.

Egy berlini újság fantasztiku... san hangzó hírt közöl a magyar...

A szivattyúgyár és egy tót napszámósfü.

Bonyodalmak egy eltört láb körül

Körülből öt évvel ezelőtt a... Budapesti Szivattyú és Gépgyár...

Két szokás a katonai kórházból.

Budapesten, a Hungaria-körh... az XVI. helyorségi kórház.

A szivattyúgyár balesete azo... ban nem végződött ilyen egyszer...

Goldberger, az örült.

Goldberger kivételes helyzet... évezett a hadsergében, extramun...

A helyorségi kórházban.

A tizenhatos számú helyorségi... kórházban persze katonai szokás...

KAR

Irt: TOLSZTOJ (106-ik fo) — Ezt hosszú... Most három hó... ban, a hol minden falakozik más... Dollyal, mert so... tolakodni. Himé... toba Babette her... te neki, hogy az... hozta el 612 M... szettnek éreze... látni fogod, any... jes s tevékeny el... — Leányával... — To azt hisz... szonyok más... ga, mint a kóti... ra foglakozik... nem esinal voi... Pöfoglakozása... ir. Nevezés? me... ir, az ifjúságnak... beszé róla senki... kem, ki a kizáró... Varkucfnak, a k... is írő s a munk... látta. De minden... olyan asszony. M... Most egy kis ang... emek családjáról... csupa filantropiá... A kócsi e pillan... ba rohogott. Obi... tett, s nem kérde... urnő, levette in... csarnokban. Le... nyugtalankodott... miatt, de követé... Az emeltek érve... zalmas kérdése... inas, hogy az ur... ban van, Varkuc... Az érkeztettek... termen áthaladva... homályosan világi... hol egy nagy k... reflektor lágy fé... dus vállu, fekete... jos, elragadó mos... tekintetű női arc... bájolja megált; i... tés nem létezhet... Annának. Olaszor... h... ital festett; a... — Rendkívül ö... szólat meg egy h... jöttékhez. Anna... hogy fogadja a... a szoba fölhom... megismerte a k... gas, egyszerű ruh... emelte ugyan s... mondhatatlan ba... annak a fejle... melyet a művésze... Anna feljött si... tette e örömet. A... felett ezekt; az... telenségével é... odanyújtá kis kez... odanyújtá kis kez... mutatta Varkuc... vette a fiatal le... kajával az asztal... — Nagyon érve... ismerhettem, me... és Sztivának, m... gen nekem. Sola... milye helyomást... neje; csak egy s... het összehasonlított... teremtést; halott... sokára anya lesz... Anna nyugodta... tetét felváltva... ján nyugtatta és... otthonosá tette, e... koruk óta ismert... Oblonszky kérés... bad-e szivarozni... — Azt húzó... házába, — felelt... hozt nyujtva La... maga is vett ké... — Hogy érzed... kérdé Sztiva... — Nem rossz... vagyok, mint t... — Nemde, sz... va, látván Levin... képre bámul... — Sohasem lá... letesélel. — Sem haso... hozzá Varkucfn... Anna areza sa... ragyogott, midő... összehasonlító s... mesen nézett re... és hogy epálásto

A BEVÁNDORLÓ

KARENIN ANNA REGÉNY.

Írta: TOLSTOJ LEÓ. Fordította: R. TRUX HUGONÉ.

(106-ik folytatás.)

— Ezt hosszú volna elmondtam. Most három hó óta van Moszkvában, a hol mindenki ismeri s nem falakozik más asszonyal, mint Dollyal, mert senkihez sem akar tolokodni. Hinné-e, hogy az ostoba Babette hercegnő megüzente neki, hogy az nem kedvőjét hagyta el őt? Más asszony évszázatokra érezte magát, de majd látni fogod, milyen méltóságteljes s tevékeny életet folytat Anna. — Leányával foglalkozik? — To azt hiszed, hogy az asszony csak más foglalkozással, mint a kórház tyúsz? Bizonyára foglalkozik leányával is, de nem csinál vele sok tevényt. Elfoglaltsága a szellemi munka: ír, nevetés, nézet, igazság, a mit is az ifjúságnak van szánva, nem beszél róla senkinek, kivéve nekem, ki a kézirattal megmutattam Varkuefnak a kiadónak. Ő maga is ír s a munkát kitűnően találta. De mindenek előtt Anna olyan asszony, kinek szíve van. Most egy kis angol leánykáról s ennek családjáról is gondoskodik, csupa filantropiából.

A koesi e pillanatban az udvarháza rohogott. Oblonszky esengett, s nem kérdezve, fogad-e az urnó, levette bundáját az előcsarnokban. Levin mindenképp nyugtalanodott a látogatása miatt, de követte sógora példáját. Az eüelre érve, Oblonszky bizalmas kérdésre azt felelte az inas, hogy az urnó a gróf szobájában van, Varkuef ural.

Az érkezteték egy kis ebédtermen áthaladva, beléptek egy homályosan világított szobába, a hol egy nagy kőp elé helyezett reflektor légy fényt vetett egy dúns villu, fekete gondfőhaja, hájós, elragadó mosolyú és mélabus tekintetű nő arczkére. Levin elbájálva meglátta; ilyen szép és fiatal nem létezhet a valóságban. Ez Annának, Oblaszkozságnak. Mikor lelértal festett arczkére volt.

Rendkívül örvendek... — szólalt meg egy hang az újonnan jöttökhöz. Anna volt, ki felkelt, hogy fogadja a látogatókat. A szoba félmályában Levin megismerte a kép eredetijét, magas, egyszerű ruhában, mely nem emelte ugyan szépségét, de ki-mondhatatlan hájt kölcsönzött annak a fejedelmi szépségnek, melyet a művész oly jól felfogott. Anna feljött sietve s nem rejtette el örömt, mit e látogatás felett érezett; az előkelő nő fesz-telenségével és egyszerűségével odanyújtta kis kezét Levinnek, bemutatva Varkuefnak és megnevezte a fiatal leányt, ki a munkájával az asztal mellett állt.

Nagyon örvendek, hogy megismerhettem, mert hála nevének és Sztyiva, már régen nem idegen nekem. Sohasem felejttem el, milye benyomást tett rám kedves neje; csak egy szép virágot lehet összehasonlítani azt a bájos teremtést; hallottam, hogy nem-sokára anya lesz!

Anna nyugodtan beszélt, tekintetét felváltva Levin és bátyján nyugtatta és új vendégét oly otthonossá tette, mintha gyermek-koruk óta ismerték volna egymást. Oblonszky kérdezte, hogy szabad-e szivarozni.

Azért huzódunk Alexis szobájába, — felelt, egy szivarokadozó nyújtva Levinnek, melyből maga is vett ki egyet.

Hogy érzed magad ma? — kérde Sztyiva. — Nem rosszul; kissé ideges vagyok, mint többnyire.

Nemde, szép! — kérde Sztyiva, látván Levint, hogy az arczképre bánul.

Sohasem láttam ennél tökéletesebbet. — tette hozzá Varkuef.

Anna arca sajátságos fényben ragyogott, midőn Levin, hogy összehasonlítsa a képpel, figyel-mesen nézett rá; amaz előírult és hogy palástolja zavarát, kér-

gem volna foglalkozásra! — tette hozzá szomorúan, Levinhez intéz-vesített neki két levelet, miket Levin rögtön át is futott. Az egyik jószágigazgatójától volt, ki nem találta levőt a buzára jó árért; a másik nővérétől, ki szemére vetette, hogy elhanyagolta ügyét.

— Nos hát áron aludjak el a buzát, — gondolta, könnyen át esvén az első kérdésen; — a mi a testvérrel illeti, jogos a szemrehányása; de az idő olyan hamar telik, hogy nem jutott időm a törvényszékhez menni, pedig komoly szándékom volt.

Föltette magában, hogy holnap okvetlen elmegy és visszapillantást vetett az eltöltött napra; mi tett mást, mint eszegett és mindig csak eszegett! A miről beszéltek, nem vonatkozott a gazdaságára, és habár ebben nem volt semmi hirtelen, mégis mintegy lelki fordulást érzett szíve mélyében, eszébe jutván az elragadtatás, mit Anna íránt táplált.

Kitty szomorú és mélabus volt, ebédje testvéreivel kedélyesen folyt ugyan, de Levin távollétében az est hosszúnak tetszett neki.

Hol jártál! — kérde férjétől, szemében gyanus csillogást vetén észre, de óvakodott észre-vételének szavakat kölcsönözni, melyek akadályozza közlékeny-ségében.

A klubban Wronszykval találkoztam, minek igen örvendek; egész fesztelően érintkeztem és a jövőben nem lesz több feszes-ség közöttünk, habár nincsen szándékom társaságát keresni. — Ezeket mondva elpirult, mert hogy ne keresse társaságát, a klubból távozza, Annával tett látogatást. — Panaszkodunk a nép iszákossága ellen, pedig a nagyvilági férfiak épp annyit isznak és nem is elégednek meg avval, hogy csak ünnepnapon igyáék le magukat. — tette hozzá Levin.

Kitty sokkal jobban érdek-lődött férje hirtelen pirulásának oka, mint a nép iszákosságáról folytatott elm-futtatása iránt; azért ismételte kérdését: — Mit csináltál ebédután?

Sztyiva nem hagyott békét, hogy kísérjem el Anna Arkadievnához, — felelt, mindig jobban várom, s most már tisztában volt magával, hogy nem igen volt illő látogatása.

Kitty szeméi villámokat szór-tak, de uralkodott magán s csak annyit mondott: — Ah!

Nem haragszol? Sztyiva annyira kért és azt mondta, hogy Dolly is nagyon óhajta.

Oh, nem haragszom. — felelt Kitty olyan pillantással, mely nem jót jósolt.

Anna Arkadieva igen ked-veves asszony, kit szánni lehet, — folytatta Levin és híven elbeszélte az életmódot, mit Anna folytat.

Kitől kaptál levelet? — Megmondta és félvevezette a látszólagos nyugalom által, be-ment kabinetjébe (levetkőzött). Mikor visszajött, Kitty nem mozdult; a régi helyén ült és midőn közeledni látta, könnyekre fakadt.

Mi bajod lelken? — kérde férje aggodalmasan, megértvén a könnyek okát.

Beleszeretél abba a borzasztó asszonyba, olvastam szeméid-ből, hogy már téged is megbabo-názott. És lehet-e másképp! A klubban voltál, sokat ittál, hova is mehettél volna, ha nem olyan nőhöz, aminő ő? Nem, ez nem tart-hat így; holnap hazautazunk.

Levinnek kemény föladata-ba került feleségét lecsillapítani s ez csak úgy sikerült, hogy megigér-tette, miszerint soha többé nem megy Annához, kinek pezsgő má-norral azonos veszedelmes befolyása meztavartotta.

Természetes, úgy tetted, a mint jónak láttad, ki kétkedik benne? de mirevaló ezt emyire hangsúlyozni? — felelt Anna, mi-alatt Wronszyk még határozottab-ban kifejezéssel visszahozta kezét.

Ez nálad nyakasság, makacs-ság, csak azt kellene tudni, ki buzza majd a röviddebbet közöt-tünk? Ha tudnád, a midőn ilyen haragosnak láttak, mennyire kö-zél érzem magamat az örvény szél-éhez, mennyire félek magamtól!

— És elérkezésvénye szomorú s r-sa fölött, elfordította fejét, hogy elrejtse zokogását.

De miért sírsz? — kérde Wronszyk ijedten, a kétségbees-láttára és hozzá hajolt, hogy meg-fogja kezét és megcsókolja. — Szem-emre vetted talán, hogy házon-ison élet gyakorol reá. Jóval éjjel után még beszélgettek együtt és csak reggeli három óra felé aludtak el, eléggé kibőkölték.

Anna elbucszván vendégeitől, le és föl sétálgatott a szobákban, gyek, hogy boldoggá tegyék,

Nem tagadta maga előtt, hogy magaviselete a férfiakkal szem-ben egy idő óta nem ment minden kokerteriatól és hogy mindent megtett Levin fejének elszédíté-sére; de, habár Levin tetszett ne-ki és habár ő is, mint Kitty, a külső ellentétek dacára bizonyos tükoztatos hasonlatosságot talált közte és Wronszyk közt, mégis nem Levinre gondolt.

Ha már egy nő, és feleség-be szerelmes férfira tudok ilyen érzéki hatást gyakorolni, miért nem vagyok képes ő reá? Miért lett oly hideg? Még most is szeret ugyan, de valami mégis közök furakodott! Azon ürügy alatt, hogy vigyázni kell Jasvinra, nem jött haza az ebédről. Hátr-gyereke-e az a Jasvin? Különben nem szokott hazudni; nekem csak azt akarja bebizonyítani, hogy megörzi függetlenségét; hisz én nem vonom kétségbe, hát mindegy bizonyítgatja annyit! Nea-tudja fölfogni iszonyatosságát ennek az életnek, a mit én folyta-tok. Ezt a hosszú türelmet, mely-lyel a kifejlődést várom, de a mi-jönni nem akar. Még mindig sem-mi felelet! De mit tegyek? muez-fogjak, kin töltsem ki haragom, s hol keressék szórakozást? Mit érnek nekem ezek az angolok, az olvasás, a könyvem, ezek az eszközök arra, hogy feledjek, mint a morfin, mit éjjelre szedek! Csak az ő szerelme menthet meg!

— szölet, és a szánalom könyve saját sorsa fölött peregetek sze-ri-ből.

Jól ismert esőngettyűhang szó-lalt meg, mire Anna hirtelen le-tartotta könnyeit, nyugalmat tel-tetett és leült a lámpa mellé egy könyvvel; elégedetlenségét akart mutatni, nem pedig bánatot s fé-l-dalmat, Wronszyknak ne legyen alkalma, hogy fölítte szánakoz-zék, mert ezáltal maga idején elő a szakadást, melyet kedvesének a vetett szemére. Wronszyk vigán, emelkedett hangjában állított be, hozzásietett, és kedélyes-sé kérdezte, — nem unta-e meg ma-gát?

— Oh nem, erről már leszoktam Sztyiva és Levin meglátogatása.

Tudtam; tetszik neked Le-vin? — kérde, melléje ülve.

Nagyon; aig pár percze, hogy elment. Mit csináltál Jas-vinnal?

Milyen borzasztó szenvedély az a kártyajáték! Mikor 7 óra rubelt nyertem, rábírtam, hogy jöjjön el velem de elszökött tá-nylen és most mindent elveszt.

Akkor hát minek önkéntel-föltötte? — szölet Anna, fejét hirtelen fölemelve és Wronszyk fejé-leg tekintetével találkozza; — hiszen, mint Sztyivának mondat, azért maradtál ott, hogy megaka-dályozd a játékban és most a fa-képnél hagytad.

Először is én nem bíztam meg Sztyivát semmiféle üzenetel, aztán nem szoktam hazudni, — felelt hideg elhatározással, hogy ellenáll, — és végre azt tettem, a mit tenni jónak láttam.

Anna, Anna, mire válok e szemrehányások? — tette nozza pillanatsnyi hallgatás után, kezét nyugtván azon reményben, hogy Anna elfogadja. Ezt azonban rossz-szeleme visszatartotta.

Természetes, úgy tetted, a mint jónak láttad, ki kétkedik benne? de mirevaló ezt emyire hangsúlyozni? — felelt Anna, mi-alatt Wronszyk még határozottab-ban kifejezéssel visszahozta kezét.

Ez nálad nyakasság, makacs-ság, csak azt kellene tudni, ki buzza majd a röviddebbet közöt-tünk? Ha tudnád, a midőn ilyen haragosnak láttak, mennyire kö-zél érzem magamat az örvény szél-éhez, mennyire félek magamtól!

— És elérkezésvénye szomorú s r-sa fölött, elfordította fejét, hogy elrejtse zokogását.

De miért sírsz? — kérde Wronszyk ijedten, a kétségbees-láttára és hozzá hajolt, hogy meg-fogja kezét és megcsókolja. — Szem-emre vetted talán, hogy házon-ison élet gyakorol reá. Jóval éjjel után még beszélgettek együtt és csak reggeli három óra felé aludtak el, eléggé kibőkölték.

Anna elbucszván vendégeitől, le és föl sétálgatott a szobákban, gyek, hogy boldoggá tegyék,

14 ÉV!!! 14 EV ELŐTT Dr. E. C. Collins megalapította a Collins New York Medical Institute-ot. 14 EV OTÁ győzötték a Collins New York Medical Institute orvosai a magyar népet itt, Amerikában. Ha gyógyításuk nem lett volna a legso-dásabbak és orvosaink hatása nem a legtrókéletesebb, a Collins New York Medical Institute nem lenne na-ma-gyar nemében a legnagyobb Gyógyintézet Amerikában. 14 EV ALATT a mi orvosaink oly eseteket gyógyítottak ki, a melyeket más orvosok nem voltak képesek. Ezernyi bizonyított levél igazolja ezt. 14 EV OTÁ csakis a legjobb és legújszerűbb gyógyszereket vásároltuk amit America legnagyobb Gyógyszerüzletei bizo-nyítanak. 14 EV ALATT orvosaink előírásai saját busán fizetett gyógyszer-részek és vegyületek által lettek itt az Intezet-ben elkészítve úgy hogy alkalmas sem volt a jó gyógyszereket hamis orvosságokkal pótolni. 14 EV OTÁ a Collins New York Medical Institute Beszéltes Alap-on vezetettik. Orvosaink nem kezelnek törvénybe-ütközés eseteket, mi nem garantirunk feltétlen gyógyítást. Áramik a legokosabbak a orvosságaink a legjobbak voltak a melyeket csak elkészíthettünk. Küldjön be 10 centet bélyegben a híres Egészségt Utmutató könyvért. Ez megtanítja hogy óvja meg egészségét, s ha be-szerez, hogy gyógyulhat meg. Írjon vagy jöjjön ma Dr. S. E. Hyndman, orvos igazgatóhoz. COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE 40 W. 34th Street, New York City Fogadási órák naponta 10-5-ig. Vasár és ünnepeken 10-1-ig. Kezden és pénteken este 7-8-ig.

VEKONY SZERKEZET 21 ÉKSZER \$3.95 \$50-OS ARANYORA \$3.95 megvásárolja ezt az elegans férfi vagy női órat, melyet van 25 ÉVI JÓT-ALLÁS! Érték meg, hogy férfi vagy női órat, dupla vagy egy s z e r u feleltit akart-e s mi vizsgátra meg-küldjük. Egyenlőnek tekint-heti egy \$50-os aranyórával, amelyet csak \$3.95-ös a szállítás költségéért fizet. IS-GYEN lánca. Ha \$23.70-ért hat órat vesz, egy ingyen. Ha a rendeléssel bekküldi a \$3.95-ös, mi fiókát, a szállítást s ingyen gyurát kap. RANDOLPH WATCH CO., Dept. 26, Chicago

mindenre kész vagyok, csak hogy megkíméljék a fájdalomtól. — Semmit nem törődjél velem, a magány, az idegek teszik, ne beszéljünk többé erről. Mondd el nekem, mi történik a lövésnyom, míg semmitsem meséltél. — szölet, iparkodván elrejtetni a büszkeség érzését, a fölött, hogy sikerült meglátogatnia a rátartó jelleget. Wronszyk vascsatát kért; és alatt elbeszélte a lövésnyom ese-ményeit; de hangján s minifin-kább hidegülő tekintetén s re-vevte Anna, hogy ő fizeti meg a győzelem árát, mert Alexis nem boesátja meg neki e szavakat: „Félek magamtól, az örvény szél-én érzem magamat!” Ez vesze-delmes fejever, melyet nem volt szabad többé használnia, a sz-szálykóllás szelleme kezdett le-fő-jük furakodni, érezte ez, de sem-ő sem Wronszyk nem volt képes ellenállni.

VIII. Levin pár hóval eelőbb nem hitte volna magát képesnek ilyen igaz-tótságteljes nap után oly köny-nyen elaludni; de az erber min-lem és most mindent elveszt. — Akkor hát minek önkéntel-föltötte? — szölet Anna, fejét hirtelen fölemelve és Wronszyk fejé-leg tekintetével találkozza; — hiszen, mint Sztyivának mondat, azért maradtál ott, hogy megaka-dályozd a játékban és most a fa-képnél hagytad.

Először is én nem bíztam meg Sztyivát semmiféle üzenetel, aztán nem szoktam hazudni, — felelt hideg elhatározással, hogy ellenáll, — és végre azt tettem, a mit tenni jónak láttam.

Anna, Anna, mire válok e szemrehányások? — tette nozza pillanatsnyi hallgatás után, kezét nyugtván azon reményben, hogy Anna elfogadja. Ezt azonban rossz-szeleme visszatartotta.

Természetes, úgy tetted, a mint jónak láttad, ki kétkedik benne? de mirevaló ezt emyire hangsúlyozni? — felelt Anna, mi-alatt Wronszyk még határozottab-ban kifejezéssel visszahozta kezét.

Ez nálad nyakasság, makacs-ság, csak azt kellene tudni, ki buzza majd a röviddebbet közöt-tünk? Ha tudnád, a midőn ilyen haragosnak láttak, mennyire kö-zél érzem magamat az örvény szél-éhez, mennyire félek magamtól!

bbüles... Sok tisztelt... pany

raboat, a volt zárva... k, mert az ában, hogy átrik kel-t. A rab-büntetés a nyféle diéta... rosszabb a lehetó leg-levesből... ármas dié-ek a sze-peget kato-észik.

helyőrségi... mai szokás... sikertült... kettő... a pa-szökevény... egy másik... a magára... De... még ki fogja meg... tudni — fogja meg maguk, a zt is előbb... mi. Most... hogyan... arról, ami történt!

Az első lépés.

Irtta: M. Hrabovszky Julia.

Már nagyon régen nem láttam kis barátnőmet. Alice és épen rá gondoltam...

szükségképpen dívat tette őt ilyen feltűnőre... Megléte... Alice! — kiáltottam örömmel...

ezeget. Az bámulatosan uralkodott magán... Alice! — kiáltottam örömmel...

ahát zsufoltság megtelték közöségig... Alice! — kiáltottam örömmel...

KIS HIRFTÉSEK

Minden kihirdetés tíz szóig 200. Minden sorból az első 100. Kihirdetéseket előford a "Bevándorló" minden áprilisa és májusában... 322 E. 72 St. N. Y.

RIZSAK JANOS

Közjegyző, penzzallító és váltóüzlete 129 Second Street, Passaic, N. J.

RÓTH JÓZSEF

BANKHAZAI 401-2 Jerome St., McKeesport, Pa.

ELSŐ MAGYAR REFORMATUS EGYZHÁZ NEW YORKBAN.

Ismereteket vásárván... New York világvárosában az az egyházi magyarság református egyháza...

POLGÁROSODJUNK!

A new yorki Magyar Liga az első papír és polgárosítási irattartó ügylete... Kétszázötven dollár...

Hunfalvy Hugo

HITES ÜGYVÉD ÉS JOGTANÁROS. Kétszázötven dollár... 308 BROADWAY, NEW YORK CITY.

KERESKUN

előnyös feltételek mellett évadékes utazóügynököket... 322 East 72nd Street, New York.

WÁRADY LAJOS

Hazai peres és katonai ügyek pontos elintézésére... PENZKÜLDÉS AZ Ó-HÁZÁBA... 440 BROAD ST. TRENTON, N. J.

Bankbetevőkhoz!

Megvan-e ön elégedve az a kevés kamattal, amit bankbetejé után kap? Nem óhajtja annak a hásonnak egy részét, amelyet a takarékbankok az ön pénzé segítségével csináltak?

UNITED REALTY AND MORTGAGE CO.

Hungarian Department 220 Broadway, New York.

BEVÁNDORLÓ

ur az idő szerint West Virginia államban utazik és onnan Ohio államba fog átkelni...

ROMÁN GÁBOR

ur Pennsylvania államban pittsburghi székhellyel képviseli a Bevándorló-Ligát...

ANTAL LAJOS

ur az idő szerint Connecticut államban utazik a Bevándorló-Ligát képviselve...

Szabadság

képviseletben — 1868 Second Ave. — csatlakozni... DEUTSCH BROS. BANKHÁZ... 100 E. 10th St. N. Y.

Dr. Löwinger Ernő

1858 GRAND AVENUE, CHICAGO, ILL.

Dr. Löwinger Ernő

1858 GRAND AVENUE, CHICAGO, ILL.

Dr. M. E. KOHN

Magyar orvos, MCKEESPORT, Pa. A MCKEESPORTI KÖZNEVELŐI TÁRSASÁG ELNÖKE...

ANGOLUL

tanít irni és beszélni egyetemi hallgatóknak... Kettő van, egyik Oroszországba, a másik Belgiumba.

ADLER IGNATZ

1288 FIRST AVE. 69. UTCÁ SÁRKÁN. Hazai ügyek, borozás, önkéntes és kényszerű... 308 BROADWAY, NEW YORK CITY.

SZABADALMAKAT

KIESZKÖZŐL BEL- ÉS KÖLFÖLDÖN ÉS AZOK ELADÁSÁT ÉS ÉRTÉKESÍTÉSÉT... HERZOG ZSIGMOND... 116 NASSAU STREET, NEW YORK.

Dr. PEKELMAN IZSO

MAGYAR FOGORVOS, 308 EAST 72 STREET, NEW YORK. Az összes fogorvosi műtétet 10 évi jótállás mellett...

BELDEGREEN FÉNYKÉPESZ

A LEGJOBB MAGYAR 32 AVE. C. a 3-ik utca sarkán, NEW YORK. Telephone 2962 Orchard.

MONOPOL-KAVEHAZ

ROTH PÉTER, Mgr. 145 MÁSODIK AVE. NEW YORK. A KILENCZEDIK UTCZA SÁRKÁN.

LEGOLGÓBB LEGBITOSABB

HAJOJEGYVÁSÁRLÁSRA, PÉNZKÜLDÉSRE SCHWABACH és FIA MAGYAR BANKHAZA NEW YORK. 1347 FIRST AVENUE, A 72-İK UTCZA KÖZELÉBEN.

Kerékpárok

A LEGTANTOBBÁR ABBAK KAPATÓK. 10 BIVER AVENUE, DUQUÉSNE, Pa. Bárcz István-nál.

Gyermek vagy S a hátam Le nem dönt Nem káprázta Imbolygó li Gyermek vagy S a lekem Ne gondolját A földi létből Ne gondolj Mért nézegt Isten keze Sajtson a föld Koronázzon Nem fáj ir Legyen napot Eróm egy Ne nézettek A fejemet m A föld nek

Megtérés.

Irtta: Bács Imr Rómán észrevette, hogy figyelni a férj, aki azedon engedte az asszony maga mellé vonta, árny serte mindenhová, szertotta a levelezést s hiab voltak, titokban felte a vele foglalkozó férj a felesége viselkedését...

ur az idő szerint West Virginia államban utazik és onnan Ohio államba fog átkelni... Péter János, Péter János, Péter János...

ur Pennsylvania államban pittsburghi székhellyel képviseli a Bevándorló-Ligát... Péter János, Péter János, Péter János...

ur az idő szerint Connecticut államban utazik a Bevándorló-Ligát képviselve... Péter János, Péter János, Péter János...

— Szeretném, ha tartanát, — mondotta, kellemes mulatság lesz az asszony alakj megmozgott. Folyótt Lassan az úrara nézett — En nem mehetek feléle haláln. — Látt rosszul érzem magam egyedül. — Mi hajód van? — A fejem fáj. Retten Egészen lázas vagyok. — A férj az asszony helyezte a kezét. — Csodálatos. Egy ó forró. Egyébként... — Ha beteg vagy, én so nem bírok ilyen állapotban hatlak magányosan itt. — Az asszonynak nem szempillája s alic és az ajkiba harapott. — Később megfogta az u... — Csak menj el, fiddotta gyönyörűen. — tartsd vissza magadat zástól. Nem kenoly a

Asszony a karosszéken.

Irta: Molnár Jenő.

Asszony a karosszéken... S lehunyt lassan mind a két szemem... Eszembe jutnak fura dolgok... Oly régi, régi, régi dolgok... És mosolyogok.

Majd meggyün a hajó, kiesikém, csak várjad anyádat szeretettel... Egy darab ez a számtalan parti jelenetből, amit itt látni és hallani lehet!

Ahán — mondta az emberem — Ha most már ha az embereim... Ahán — mondta polgártársam — most már értöm. És az egyetlenlőnél történi ez.

Visszameg a maga asztalához... Eléinte esemes társalgások vannak, aztán Mihály bácsi hirtelen föláll, nagyot üt az asztalra és fölkiált!

Egy kicsit megnyugodva indult a falu felé... Még az emberek is az ablakok, mintha egymásután szivnak vissza magukba a fényt.

— Nos, mi újság? Szídnak, ugye, az emberek? Elitélnek? Azt mondják: megérdemelték! Ugy kell neki!

— Delogy! Mindenki veled érez... Milyen szép az a hajó!... Eléinte esemes társalgások vannak, aztán Mihály bácsi hirtelen föláll, nagyot üt az asztalra és fölkiált!

Vágy.

Irta: Ritoók Emma.

Nagy János a parton ült egy padon... Eléinte esemes társalgások vannak, aztán Mihály bácsi hirtelen föláll, nagyot üt az asztalra és fölkiált!

Nagy János és gyerekkorában... Eléinte esemes társalgások vannak, aztán Mihály bácsi hirtelen föláll, nagyot üt az asztalra és fölkiált!

— Hopp! — itt egyszerre bemélyedt a magas sarok... Eléinte esemes társalgások vannak, aztán Mihály bácsi hirtelen föláll, nagyot üt az asztalra és fölkiált!

Minden házat ismert, minden embert, minden lányt a faluban... Eléinte esemes társalgások vannak, aztán Mihály bácsi hirtelen föláll, nagyot üt az asztalra és fölkiált!

Nagy János is gyerekkorában... Eléinte esemes társalgások vannak, aztán Mihály bácsi hirtelen föláll, nagyot üt az asztalra és fölkiált!

— Nem haboztam, mert én is... Eléinte esemes társalgások vannak, aztán Mihály bácsi hirtelen föláll, nagyot üt az asztalra és fölkiált!

— A lapok! — mondta bágyadtan, de a szót elnyújtva... Eléinte esemes társalgások vannak, aztán Mihály bácsi hirtelen föláll, nagyot üt az asztalra és fölkiált!

Nagy János és gyerekkorában... Eléinte esemes társalgások vannak, aztán Mihály bácsi hirtelen föláll, nagyot üt az asztalra és fölkiált!

— Nem a tónus bánt engem; nem, egy óriási ellentét mulattat. Az az ellentét, ami a valóság s ennek az eziknek a fölfevései közt fönáll.

— Aztán? ... A törzs egyik embere még sebb volt, mint Ahmed...

Hajósok. Irta: Tomörkény István. De már most csakugyan tavasz kezd lenni...

— Ajaj, kiesikém — magyarul az öreg vize medvé — hiszen éppen azért kiesik.

— Aztán? ... A törzs egyik embere még sebb volt, mint Ahmed...

Hajósok. Irta: Tomörkény István. De már most csakugyan tavasz kezd lenni...

— Ajaj, kiesikém — magyarul az öreg vize medvé — hiszen éppen azért kiesik.

— Aztán? ... A törzs egyik embere még sebb volt, mint Ahmed...

Hajósok. Irta: Tomörkény István. De már most csakugyan tavasz kezd lenni...

— Ajaj, kiesikém — magyarul az öreg vize medvé — hiszen éppen azért kiesik.

— Aztán? ... A törzs egyik embere még sebb volt, mint Ahmed...

Hajósok. Irta: Tomörkény István. De már most csakugyan tavasz kezd lenni...

— Ajaj, kiesikém — magyarul az öreg vize medvé — hiszen éppen azért kiesik.

— Aztán? ... A törzs egyik embere még sebb volt, mint Ahmed...

Hajósok. Irta: Tomörkény István. De már most csakugyan tavasz kezd lenni...

— Ajaj, kiesikém — magyarul az öreg vize medvé — hiszen éppen azért kiesik.

— Aztán? ... A törzs egyik embere még sebb volt, mint Ahmed...

Hajósok. Irta: Tomörkény István. De már most csakugyan tavasz kezd lenni...

— Ajaj, kiesikém — magyarul az öreg vize medvé — hiszen éppen azért kiesik.

— Aztán? ... A törzs egyik embere még sebb volt, mint Ahmed...

Hajósok. Irta: Tomörkény István. De már most csakugyan tavasz kezd lenni...

— Ajaj, kiesikém — magyarul az öreg vize medvé — hiszen éppen azért kiesik.

